

Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo **TEU****ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 765 Semana do 15 ao 21 de xaneiro de 2018

O COMITÉ NACIONAL APROBA UNHA RESOLUCIÓN CONTRA A VIOLENCIA DE XÉNERO

O COMITÉ NACIONAL DE UGT-GALICIA ALERTA DOS RISCOS DO MODELO DE CRECEMENTO ECONÓMICO E PIDE UN CAMBIO QUE GARANTA QUE AS FAMILIAS TAMÉN PARTICIPEN NA MELLORA

Urxe restituír os dereitos dos cidadáns no eido laboral e social

Redacción.- O Comité Nacional de UGT-Galicia -reunido este mércores en Santiago e do que forman parte preto de 80 membros en representación das federacións de nacionalidade, unións comarcais e a Comisión Executiva de UGT-Galicia- constata que todos os indicadores apuntan a dúas circunstancias que caracterizan o escenario económico presente. Se ben é certa a fase expansiva da economía, con 16 trimestres consecutivos de crecemento da actividade produtiva, tamén é certo que existen riscos derivados do esgotamento dos factores externos que empuxaron a actividade nos pasados anos: baixos prezos do petróleo, tipo de cambio favorable e acceso barato ao crédito.

Un crecemento económico con riscos e que, ademais, non chega ás persoas porque o volume de desemprego segue a ser moi alto e as condicións laborais e a calidade de vida cada vez peores.

Modificar isto, esixe, adaptarse ás novas circunstancias. Primeiro, deixar atrás as políticas de recortes e acometer medidas oportunas para reforzar a demanda interna e consolidar o crecemento da actividade e o emprego, o que pasa por fortalecer o consumo dos fogares e o investimento público.

A recuperación queda marcada pola volta a un modelo cortoplacista, baseado en empregos de baixa calidade, desprotección das persoas, deterioración do benestar social, extensión das desigualdades e avance da pobreza.

EN GALICIA UNHA SÉTIMA PARTE DA POBOACIÓN ACTIVA ESTÁ NO DESEMPREGO

Mostra de todo isto, nove de cada dez contratos realizados cada mes son temporais, cunha taxa de temporalidade do 27,4 por cento, a segunda máis alta da UE. A caída da ocupación en Galicia dende o 2008

é brutal, do 49,8 por cento na construción; o 18,4 por cento na industria; o 23,6 por cento no sector agropesqueiro; e o 1,9 por cento nos servizos. O retroceso na ocupación lévanos a estatísticas do ano 2003. De feito, en Galicia unha sétima parte da poboación activa está no desemprego e o máis preocupante é o desemprego de longa duración, 103.500 persoas levan máis dun ano nesta situación e 77.200 máis de dous. Hai que engadirllas 20.700 parados que buscan o seu primeiro emprego.

A precariedade das familias maniféstase con 61.700 fogares que teñen a todos os seus activos no paro, cando no 2009 eran 44.800. Pero, a pesar desta situación, o estado de benestar non está a dar cobertura suficiente ás familias. Se no 2011 as taxas de cobertura por desemprego eran superiores ao 70 por cento, hoxe son do 53,7 por cento e, ademais, a maioría de carácter asistencial. O 51,1 por cento das persoas en situación de desemprego hoxe en Galicia non cobran ningún tipo de prestación e xa hai 33.600 fogares que non perciben ingresos.

O 30,8 POR CENTO DOS GALEGOS TEÑEN UN SALARIO

MEDIO INFERIOR OU IGUAL AO SMI

Todo isto, sumado a salarios cada vez máis baixos, o 30,8 por cento dos galegos teñen un salario medio inferior ou igual ao SMI. Con este escenario está claro o deterioro da calidade de vida dos galegos, de feito, a taxa de pobreza ou exclusión social xa é do 25,4 por cento.

E, neste contexto, os Orzamentos da Xunta continúan na senda da supeditación ás esixencias financeiras, cunha débeda acumulada que se achega ao máximo, 11.363 millóns de euros. Cando chegou o PP ao Goberno non superaba os 4.000 millóns. Fíxase un teito de gasto que, para o Comité Nacional, debería vir acompañado dun chan de gasto mínimo que preserve o estado de benestar.

OS ORZAMENTOS DA XUNTA NON ESTÁN NO RUMBO CORRECTO

UGT-Galicia considera que A Xunta de

Continúa na páxina seguinte...

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA, EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

GALICIA LABORAL, Boletín dixital da UGT de Galicia

nº 765

Galicia, tal como vimos demandando, debería dar un xiro cara uns orzamentos baseados nunha fiscalidade progresiva, cara un sostido crecemento económico e do emprego, apoiando aos nosos sectores produtivos, apostando pola revitalización industrial, o naval, a industria electointensiva e non deixando ó pairo dos mercados a sectores como o agrogandeiro e o pesqueiro. UGT defende un estado do benestar na actualidade ameazado, cara unha protección social que garanta unha sociedade cohesionada, cara a garantía do emprego público e de calidade e cara un modelo económico máis tecnolóxico e con máis valor engadido, acabar co déficit histórico en I+D+i, que permita superar os déficits estruturais da economía galega e para que a industria sexa máis competitiva.

Neste Comité tamén se analizaron as campañas que o Sindicato ven de poñer en marcha e coincidiuse na necesidade de seguir impulsándoas porque a situación así o require. Entre estas campañas, destacan a de "Agora: salarios, emprego público e dereitos" coa que se reclama que se recupere a negociación colectiva en todas as administracións públicas para abordar cuestións como xomadas, incapacidade temporal, saúde laboral, igualdade, formación, acción social, a recuperación do emprego perdido (16.300 postos de traballo en Galicia dende o 2011), e o recoñecemento da débeda salarial para recuperar o poder adquisitivo cunha perda xa do 13 por cento.

CLÁUSULAS SOCIAIS NA CONTRATACIÓN PÚBLICA

Outra das campañas que se acaba de poñer en marcha é a de "Cláusulas sociais na contratación pública" co obxecto de esixir a todas as administracións a regulación dun novo modelo de cláusulas sociais na contratación pública para garantir unhas condicións laborais dignas, incluíndo a estabilidade no emprego, promover a igualdade de oportunidades, mellorar a seguridade e saúde laboral, favorecer a formación no lugar de traballo, contribuír á inserción laboral dos colectivos máis desfavorecidos, así como asegurar unhas condicións medioambientais adecuadas.

NOVA PLANIFICACIÓN FORESTAL. VAGA DE LUMES

En relación á recente vaga de lumes forestais, UGT-Galicia considera que urxe unha nova planificación que faga énfase na prevención, non unicamente na extin-

ción. O cambio de modelo debería levar implícito que persoal fixo-descontinuo prestase servizos todo o ano e cunhas condicións laborais dignas.

Tamén urxe poñer en marcha medidas estratéxicas para incorporar o monte ao desenvolvemento rural de Galicia, entendendo o desenvolvemento rural como un factor clave de prevención dos incendios forestais. É pensar en futuro adoitando solucións estruturais a unha praga que nos persegue ano a ano.

O Comité Nacional, ademais, analizou a actual situación do diálogo social e observou unha total falta de interese por parte do Goberno central ao respecto, tanto en materia de pensións, como en políticas activas de emprego ou formación.

Neste contexto, si existiu un avance no relativo ao SMI co acordo acadado entre interlocutores sociais e o Goberno, que suporá unha suba do mesmo do 4% no 2018, ata situarse en 735,9 euros por 14 pagas e situar o SMI en 850 euros por 14 pagas ou 11.900 euros ao ano en 2020, o que suporá unha subida global do 20%, en tres anos, do que se beneficiarán directamente máis de 1,5 millóns de traballadores e traballadoras. O pacto alcanzado supón unha subida de 142 euros ao mes, respecto ao SMI existente en 2017.

O Comité considera que este acordo está en liña co obxectivo do 60% do salario medio neto do país, tal e como recomenda a Carta Social Europea ratificada por España. UGT estima que este acordo é un logro sindical e un avance moi significativo, xa que se temos en conta a subida do 8% do SMI, en 2017, o incremento global en 4 anos é próximo ao 30%.

EN GALICIA URXE ABRIR UN PROCESO DE DIÁLOGO SOCIAL COA XUNTA CO FIN DE CONSOLIDAR UN NOVO MODELO DE CRECIMENTO MÁIS EQUILIBRADO E SOSTIBLE E XERADOR DE EMPREGO DE CALIDADE

Concretamente, en Galicia tamén urxe abrir un proceso de diálogo social coa Xunta en base á folla de ruta que se presentou ao inicio da lexislatura, que en definitiva demanda un cambio das políticas económicas para consolidar un novo modelo de crecemento máis equilibrado e sostible, xerador de emprego de calidade, así como a diminución das desigualdades que, como mínimo, debería pasar por: un cambio de rumbo nas políticas activas de emprego; fortalecer as políticas en materia de prevención de riscos laborais e seguridade e saúde no traballo; e restablecer e incrementar as prestacións sociais cunha renda

de inclusión social de Galicia que se dote de recursos suficientes, regular os servizos sociais como dereitos básicos e tamén urxe unha Lei integral de protección ás persoas maiores, así como, unha Lei específica de atención e axuda ás familias galegas para que os poderes públicos aseguren unha protección social, económica e xurídica das mesmas.

En materia de servizos públicos, UGT-Galicia esixe a súa defensa, pasando por un pacto pola educación, a sanidade, a xustiza, os servizos sociais e os servizos públicos, recuperando o emprego en todos estes sectores para asegurar a súa calidade.

A concertación social tamén debería analizar e chegar a acordos para salvar o sector primario, potenciando as actividades agrarias e gandeiras, a industria agrícola e gandeira, a forestación e a diversificación do sector. Hai que dinamizar as zonas rurais con medidas que faciliten e relevo xeracional.

No sector pesqueiro, as políticas deben abordar a situación dos descartes, tendo en conta as diversas pesquerías que se fan en Galicia. Por outra parte, debe facerse unha aposta de país para manter a pesca artesanal e o marisqueo.

En materia de industria, urxe defender o sector industrial e incrementar o investimento en I+D+i: Recuperar a política industrial como elemento esencial do novo modelo de desenvolvemento sostible, que preste especial atención aos sectores máis dinámicos e aos de maior contido tecnolóxico, fomente a innovación (especialmente nas PEMES) e aposte pola formación coa colaboración entre os centros educativos e as empresas. UGT-Galicia demanda un plan industrial de carácter estratéxico con instrumentos tanto sectoriais como territoriais que persiga a meta de recuperar o nivel de actividade e de emprego perdido, apostando por consolidar actividades e empresas nas que Galicia ten xa presenza e no impulso de novos sectores industriais.

INCREMENTOS SALARIAIS NA CONTORNA DO 3 POR CENTO E UN SALARIO MÍNIMO DE CONVENIO DE 1.000 EUROS

De cara á negociación colectiva no 2018, os dous obxectivos fundamentais de traballo van ser fortalecer

dereitos e recuperar salarios. Neste senso, UGT-Galicia considera que é preciso

Continúa na páxina seguinte...

a consecución dun Acordo para a Negociación Colectiva e o Emprego que recolla incrementos salariais na contorna do tres por cento. E tamén se traballará por un salario mínimo de convenio de 1.000 euros.

130 ANOS DE HISTORIA

Como non podía ser doutro xeito, no Comité tamén se lembrou unha data, o ano 2018, no que UGT cumpre 130 anos de historia. Data que o Sindicato vai afrontar con diversos actos nos que fará fincapé en todo o logrado ata o momento e nos proxectos de futuro, elaborando propostas ante os problemas actuais dos traballadores, buscando novas formas de loita por un reparto equitativo da riqueza, mellorar a negociación colectiva e, en definitiva, novas formas de acción sindical. O fin é seguir sendo a voz de todos os traballadores e traballadoras.

O COMITÉ DE UGT-GALICIA CONTRA A VIOLENCIA DE

Ademais de debater sobre a situación actual e poñer enriba da mesa as propostas do Sindicato, o Comité tamén aprobou unha resolución contra a violencia de xénero na que se denunciou a terrible lacra que afecta a moitas mulleres no noso país e no mundo enteiro. Concretamente, na resolución faise mención ao Pacto de Estado contra a Violencia de Xénero que, a xuízo de UGT recolle unha serie de medidas insuficientes, aínda que recolle aspectos positivos. Para o Sindicato, non queda garantida a mellora dos dereitos laborais e de protección social das mulleres que sofren violencia de xénero. Para UGT, a igualdade no emprego constitúe un elemento esencial e unha ferramenta imprescindible para loitar contra esta lacra, xa que a independencia das mulleres é fundamental para poder afastarse da violencia. Pola contra, maioritariamente os dereitos laborais aos que se poden acoller supoñen ou ben unha diminución ou a perda total dos seus ingresos (reducións de xornada e suspensión ou extinción do contrato), e as bonificacións ás empresas para o fomento da contratación de mulleres que sofren violencia de xénero teñen un alcance moi limitado e non están

Por outra banda, UGT tamén denuncia que as condutas de acoso sexual e o acoso por razón de sexo no traballo constitúen a expresión máis evidente da violencia que se exerce sobre as mulleres no mundo laboral. A pesar de que a Lei Orgánica 3/2007 para a igualdade efectiva de mulleres e homes recolle determinadas obrigas para as empresas na devandita materia e que o Código penal tipifica como delito o acoso sexual, segue sendo un grave problema. E no que respecta ás mulleres que son vítimas de acoso psicolóxico ou mobbing, trátase na súa maioría de supostos nos que o acoso ten a súa causa no feito mesmo de ser mulleres. Segundo datos da Inspección de Traballo, entre 2008 e 2015, unhas 2.484 mulleres se viron afectadas por infraccións en materia de acoso sexual, efectuáronse 1.489 requirimentos e impuxéronse sancións por valor de 237.748 euros.

Ante todo isto, o Comité Nacional insta ao Goberno á implementación xa do Pacto contra a Violencia de Xénero e esixe o seu apoio a un convenio da OIT contra a violencia sobre as mulleres nos lugares de traballo.

JOSÉ ANTONIO GÓMEZ MANTÉN UN ENCONTRO CO SECRETARIO XERAL DO PSDEG

Redacción.- Os secretarios xerais de UGT-Galicia e do PSdeG, José Antonio Gómez e Gonzalo Caballero, respectivamente, mantiveron o pasado xoves un encontro na sede dos socialistas, en Santiago, co obxectivo de analizar a situación sociolaboral actual que atravesará Galicia e iniciar unha colaboración en vistas de intensificar as mobilizacións en defensa dos dereitos cidadáns, pensións, sanidade, educación e servizos públicos.

Existiu plena coincidencia na análise realizada, ambos ratificaron que, efectivamente, a economía galega crece pero isto non está a chegar ás persoas, ás familias.

Ao respecto, Gómez fixo fincapé en que a sétima parte da poboación está en situación de desemprego; nove de cada dez contratos aínda son temporais; a caída da ocupación é brutal en Galicia; o desemprego de longa duración segue a ser unha lacra do mercado laboral; e o 30,8 por cento dos salarios son inferiores ao SMI.

Para ambas organizacións, trátase dun crecemento cortoplacista con moitos riscos de cara ao futuro.

No encontro tamén analizaron os Orzamentos da Xunta para o 2018, que cualificaron como supeditados ás esixencias financeiras e pouco útiles para as necesidades reais da sociedade galega nestes momentos.

Fixeron un repaso das campañas e mobilizacións que están en marcha nestes momentos en defensa dos servizos públicos, das pensións e da mellora da situación laboral e social dos galegos en xeral. Con-

crentando, a campaña en defensa da recuperación do emprego público, dos dereitos e salarios; a campaña para a implantación de cláusulas sociais na contratación pública; e a de loita polas pensións dignas.

Outro asunto que se abordou foi a petición unánime do Parlamento de indulto para Carlos e Serafín e ambos dirixentes pediron unha solución xa a un problema que a día de hoxe parece estar enquistado.

FE SP-UGT CHAMA Á CIDADANÍA A PARTICIPAR O DÍA 4 DE FEBREIRO EN SANTIAGO NA MANIFESTACIÓN CONTRA A MODIFICACIÓN DA LEI GALEGA DE SAÚDE PÚBLICA QUE AFONDA NO DESMANTELAMENTO E PRIVATIZACIÓN DO SISTEMA

O 24 de xaneiro tamén haberá mobilizacións en A Coruña, Santiago, Ferrol, Ourense, O Barco, A Mariña, Lugo, Monforte, Pontevedra, Vigo e Vilagarcía

Redacción.- FeSP-UGT, xunto cos outros sindicatos convocantes que forman parte de SOS Sanidade Pública, anima á cidadanía a participar nas mobilizacións convocadas para os vindeiros días 24 de marzo nas comarcas e o 4 de febreiro en Santiago para denunciar a política sanitaria que está a impoñer o Goberno do PP en Galicia.

Concretamente, o día 24, están convocadas mobilizacións nas localidades de A Coruña, Santiago, Ferrol, Ourense, O Barco, A Mariña, Lugo, Monforte, Pontevedra, Vigo e Vilagarcía e o día 4 de febreiro unha manifestación que sairá ás 12.00 horas da Alameda compostelana.

Con estas mobilizacións preténdese que a cidadanía galega diga non ao proxecto do PP de modificar a Lei galega de saúde pública que afonda no desmantelamento e na privatización do sistema público sanitario galego.

O obxectivo do PP é demantelar os hospitais comarcais, dificultando o acceso á asistencia especializada da

Concentración en Ourense o pasado venres contra o peche de camas no CHOU

poboación rural e recentralizar o control da Consellería de Sanidade sobre a atención da saúde.

A devandita modificación tamén perpetúa as estruturas de xestión integrada, que someten á atención primaria ás xerencias hospitalarias, en detrimento da promoción, prevención e atención cercana.

Privatiza a formación e investiga-

ción e a innovación sanitaria, consolidando a Axencia galega para a xestión do coñecemento en saúde, con empresas multinacionais detrás.

Tamén reduce e limita a participación social non control da sanidade pública galega e favorece a creación de "chiringuitos", para laborar ao persoal e potenciando o favoritismo e a arbitrariedade na contratación do persoal sanitario.

UGT GAÑA AS ELECCIÓNS NA CONFRARÍA DE SAN PEDRO DE RIBEIRA

Redacción.- UGT ven de gañar as eleccións sindicais na Confraría de San Pedro de Ribeira, obtendo así a representación sindical neste centro de traballo cun delegado.

Dende FeSMC-Coruña agrade-

cen o respaldo dos traballadores e a súa confianza no traballo e no proxecto de futuro que presenta o Sindicato para defender as condicións sociolaborais dos empregados desta confraría nos vindeiros catro anos, que é a vixencia do mandato.

Concentración en A Coruña o 30 pola recuperación de dereitos na Administración Xeral do Estado

Redacción.- O vindeiro día 30, ás 12 horas, fronte á Delegación do Goberno en A Coruña, FeSP-UGT convoca unha concentración de delegados baixo o lema "Polo emprego público, salario digno e recuperación de dereitos" na Administración Xeral do Estado. Esta mobilización forma parte dunha campaña máis ampla, que xa comezou o pasado día 1 de xuño en Madrid para denunciar a actitude do Goberno do PP que paraliza a negociación e impide o desenvolvemento do Estatuto básico do empregado público e avanzar na negociación do IV convenio único para o persoal laboral. Sumado isto ás políticas de recortes.

HAI QUE DAR MARXE Á NEGOCIACIÓN E NON ESTABLECER LIÑAS VERMELLAS PARA CONSEGUIR UN ACORDO

Redacción.- O secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, afirmou que, aínda que a proposta da patronal en materia salarial non é compartida, “hai que dar marxe á negociación” e non establecer liñas vermellas que, noutras ocasións, impediron chegar a acordos. Destacou que “imos coa mente aberta” esperando falar de moitos máis temas, non limitarnos só aos salarios. “Queremos falar de igualdade (diferenza salarial entre mulleres e homes, entre os mozos e non tan novos, os precarios e indefinidos), da prevención de riscos laborais, da estruturación da negociación colectiva, de todo o relacionado coa contratación”, un paquete importante de cuestións, incluídos os salarios.

Álvarez, que fixo estas declaracións no programa de RNE, “As Mañás”, confirmou que os sindicatos “estamos a ultimar unha proposta salarial que poñeremos encima da mesa a próxima semana” e que o día 25 de xaneiro é o “punto de partida” para iniciar as negociacións para o Acordo para o Emprego e a Negociación Colectiva.

Así mesmo, defendeu a proposta salarial de UGT que se centra en base a dúas cuestións: un aumento xeneralizado dos salarios que recolla a previsión de inflación, a perda de poder adquisitivo, que houbo nos últimos anos e a produtividade, (non só a global, senón a que poida xurdir do sector no que se está negociando o convenio colectivo). E unha subida dos salarios máis baixos, que son os que perderon máis poder adquisitivo, e que deberían situarse ao redor dos 1.000 euros de salario mínimo en convenio. Neste sentido, lembrou que algúns empresarios, como o propio presidente da CEOE, recoñeceron que non se pode vivir con salarios ao redor de 800 euros ao mes, algo co que “estou de acordo” e trátase de que ese recoñecemento plásmese na negociación dos convenios.

Ademais, o aumento dos salarios máis baixos afecta, sobre todo, a sectores como a hostalería ou o turismo, con grandes be-

neficios e que poden asumir perfectamente esta proposta de 1.000 euros de salario mínimo convenio. Algo ademais que “nos vai a situar na senda dun país que reparte a riqueza que xera e que mellora a calidade de vida dos cidadáns”.

O secretario xeral fixo fincapé en que aumentar os salarios “non vai contra a economía do país, nin contra as empresas”, ao contrario, permitiría aumentar o consumo, o emprego e impulsaría o crecemento.

É inxustificable a perda de poder adquisitivo dos pensionistas

Pepe Álvarez manifestou que o Goberno “está a pasar un mal momento porque é inxustificable que un país que crece, no que hai uns cantos con moi boa situación económica e no que as multinacionais obteñen cuantiosos beneficios, os pensionistas só teñan unha subida do 0,25%, o que lles condena un ano máis a perder poder adquisitivo” e dixo que neste contexto a medida anunciada polo Goberno sobre o cálculo da pensión pode pretender facer ruído para desviar a atención sobre este tema.

Álvarez criticou ademais a forma en que a ministra de Emprego anunciou esta proposta, primeiro porque debería presentarse por escrito para a súa discusión, no marco do diálogo social e no Pacto de Toledo e, segundo, porque pode crear falsas expectativas, pois ten que concretarse e hai un tempo ata que se poida poñer en

marcha.

Neste sentido, dixo “quero vivir nun país serio, con propostas serias. E nun país serio non se anuncia primeiro e logo dáse desde o Partido do Goberno máis dunha interpretación sobre a medida, senón que leva á mesa onde están os representantes cos que o Executivo ten que negociar por lei, porque así o di a Constitución, e con eles se debate e nese debate poderase confrontar e ver se esa é unha medida que beneficia ou non aos traballadores”.

Lembrou que UGT expuxo xa en 2011 que os traballadores cunha longa carreira de cotización poidan elixir os 25 anos que lles conveñan para o cálculo da súa pensión, pero que é necesario que o Goberno concrete esta medida e non faga trampa porque algúns de membros do PP empezaron a dicir no Pacto de Toledo que en realidade do que falan é de que se teña en conta toda a vida laboral, “algo co que non estamos de acordo” porque prexudicaría á inmensa maioría dos traballadores.

Para Álvarez a solución, ademais, vai máis aló porque moitos traballadores maiores foron “estafados” e expulsados do mercado de traballo coa reforma laboral do Goberno e dixo que é necesario reforzar a protección por desemprego e establecer un plan de choque que permita a estes traballadores ter unha ponte cara á xubilación, tal e como leva propoñendo UGT desde fai máis dun ano.

UGT OPONSE AO CAMBIO DE TEMARIOS PARA AS OPOSICIÓNS DOCENTES

Redacción.- O Sector de Ensino de FeSP-UGT rexeita calquera ampliación e/ou modificación nos temarios antes de 2022, ano no que finalizará o período de estabilización para o profesorado interino, acordado, entre outros, polo sindicato UGT.

UGT oponse a calquera aumento ou cambio nos temarios ata que non se peche o pro-

ceso excepcional aberto para a estabilidade dos empregados públicos e o posible Pacto educativo.

O contexto actual, dominado polos fortes recortes educativos como o aumento de cocientes, da xornada lectiva dos docentes e da práctica supresión das partidas destinadas á compensación de desigualdades; ademais

da política restritiva nas taxas de reposición de efectivos e a non convocatoria de prazas, desde hai anos, na maioría de Corpos e especialidades docentes, non só expulsou do sistema a miles de traballadores e traballadoras, senón que se dispararon as taxas de interinidade que, nalgunhas CCAA superan o 30%, alcanzando no conxunto do Estado a alarmante cifra do 25%.

UGT DESMENTE QUE O SISTEMA DE PENSÍONS ESPAÑOL SEXA DOS MÁIS XENEROSOS E ALERTA SOBRE O EMPOBRECIMENTO DOS PENSIONISTAS

Redacción.- *Rexeita as conclusións da OCDE de que o noso sistema de pensións é "xeneroso" e cualifica esta afirmación de sesgada e distorsionada.*

Alerta sobre o proceso de empobrecemento dos pensionistas no noso país, nos próximos anos, pois será un dos máis intensos de todos os países, debido á reforma imposta polo Goberno en 2013.

Destaca que a poboación total, a poboación en idade de traballar e a poboación ocupada, variables sobre as que alerta a OCDE, dependerán de decisións políticas adoptadas ao longo do tempo.

"O Goberno creou unha crise forzada do sistema que compromete a viabilidade das pensións presentes e futuras", afirma Mari Carmen Barrera.

UGT considera que as conclusións relativas ao sistema de pensións español, por parte da OCDE, conforman unha visión sesgada e distorsionada do noso sistema de pensións. Neste sentido, o sindicato desmente que o noso Sistema Público de Pensións sexa un dos máis xenerosos dos países da OCDE.

"Nin o é, nin lamentablemente serao no futuro, senón todo o contrario. Salvo que non se modifiquen as medidas adoptadas en 2013, as pensións se empobrecerán considerablemente", sinalou a secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT, Mari Carmen Barrera, no almuerzo informativo para presentar o informe: "As pensións españolas non son nin excesivamente xenerosas nin insustentables", elaborado por UGT en contraposición ás conclusións do informe bianual da OCDE.

Neste sentido, Barrera considerou que "as medidas do Goberno están a producir que o sistema público de pensións empobreza aos pensionistas presentes e futuros. O Goberno ten que explicar como vai financiar ao sistema se cada vez o está empobrecendo máis. Está a consolidar unha vía de actuación unilateral de seguir endebedando á Seguridade Social vía créditos e está a asentar unha crise forzada do sistema que está a comprometer a viabilidade das pensións".

Por iso, lembrou ao Executivo que "atenda as propostas que UGT xa presentou na mesa de diálogo social para

garantir a viabilidade das pensións e acabar co déficit da Seguridade Social, das que non fixo ningún caso. Neste sentido, os partidos políticos deben adoptar na Comisión do Pacto de Toledo a nosa recomendación para posibilitar que o sistema de pensións se financie, ademais de con cotizacións, tamén con impostos".

O noso sistema de pensións non é insustentable, nin xeneroso

A OCDE sinala que a taxa bruta de substitución (é dicir a perda de poder adquisitivo que supoñerá acceder á xubilación) sitúase no 82% para un salario medio en España, unha das máis elevadas da OCDE e da UE, e por encima da media en ambos os casos. Con todo, este cálculo realízase en base a un suposto case descartable e irreal no noso país, dadas as condicións do noso mercado de traballo. Estimaba esta taxa do 82% para un mozo de 20 anos que comezaba a súa vida laboral en 2016 e cubría completo o período de cotización para xubilarse". A probabilidade dun caso así é moi baixa polas seguintes razóns:

- A taxa de ocupación en España dos mozos de 20 anos é ínfima (entre 20 e 24 anos, sete de cada dez non traballa).

- A probabilidade de pasar un longo número de anos con traballos precarios é moi elevada: entradas e saídas do emprego ao paro e viceversa, con discontinuidades na cotización e períodos de traballo a tempo parcial con baixísimas cotizacións, etc.

- A probabilidade de que nalguna das futuras crises perda o emprego indefinido, unha vez que o conseguira, e pase un longo período no desemprego é moi elevada, á vista dos máis de cinco millóns de traballadores con contrato in-

definido despedidos nesta crise (serán máis aínda na próxima dado que se reduciu a protección fronte ao despedimento e ampliouse a capacidade de decisión dos empresarios nos despedimentos).

- E finalmente, a probabilidade de que perda o seu emprego con 50 ou máis anos e non atope outro ou inicie un período laboral devaluado salarialmente e con fortes discontinuidades non é tampouco desprezable.

Neste sentido, Barrera sinalou que "o suposto sobre o que se quere demostrar a "extremada xenerosidade" do sistema de pensións español é moi improbable e, por tanto, de moi baixa representatividade. Non é o arquetipo do futuro pensionista. Algo moi propio de quen non coñece en grao suficiente a realidade laboral española (ou quen podería preferir obviála para obter uns determinados resultados)".

Por outra banda, considerou que "a taxa de substitución das pensións que anunciou a OCDE na súa presentación sobre o sistema de pensións español non se corresponde con ningún dos datos contidos no informe xeral de 2017 ("Pensions at a glance"). O mencionado 82% é moito máis elevado que as taxas de substitución, tanto brutas como netas, que se presentan no informe xeral e non resulta homoxénea coas taxas calculadas no informe, nin tampouco, en consecuencia, coas comparacións cos demais países".

A taxa de substitución das pensións reducirase en 33 puntos porcentuais pola reforma de 2013

Na presentación interveu tamén o Co-

[Continúa na páxina seguinte...](#)

[...vén da páxina anterior.](#)

ordinador da devandita Secretaría, Antonio González, que cualificou de "moi sorprendente" que esa presentación da OCDE sobre o sistema de pensións español non teña en conta a previsión, a longo prazo, da taxa de substitución, facilitados reiteradamente polo propio Goberno tras a aprobación da reforma de pensións de 2013. Segundo eses datos oficiais, a aplicación en España do índice de revalorización e do factor de sustentabilidade fará que a taxa de substitución das pensións redúzase desde o 81% actual a un 48% en 2060.

González tamén sinalou que "tam pouco se tivo en conta, para calcular as taxas de substitución de España, o conxunto dos datos que ofrece a OCDE para todos os países. Así, as taxas de substitución varían considerablemente segundo o nivel dos salarios. Mentres no caso dos salarios elevados, o sistema español de pensións aparece nunha posición relativamente elevada, para os salarios baixos, que son os máis frecuentes e que afectan a un maior número de traballadores, a posición aproxímase moito á media e abandona os postos 'máis xenerosos' da lista".

Ademais, segundo os propios datos do informe de OCDE, as taxas de substitución españolas son as que máis se reducen, xunto coas austríacas, entre o momento da xubilación e os oitenta anos de idade.

Isto é consecuencia dos resultados da reforma de 2013, que rompeu coa revalorización respecto ao IPC e estableceu un mecanismo de desvalorización das pensións (o Índice de Revalorización que, segundo cálculos do FMI provocará unha redución en termos reais dun 30% da pensión ao longo de vinte anos). Hai que destacar que, segundo os cálculos moito máis modestos de OCDE, a caída da pensión aos 80 anos reducirá a taxa de substitución da pensión máis do dobre da media da OCDE e moito máis aínda que o conxunto dos países europeos. É dicir, nos próximos anos, a medida que cada pensionista vaia envellecendo, estarán sometidos a un dos procesos de empobrecemento máis intensos de todos os países.

Outros datos achegados no informe de UGT

Tendo en conta as taxas netas de substitución, nas que actúan non só os mecanismos do sistema de pensións senón os tributarios (e que son aínda máis relevantes para comparar os niveis de renda neta dos pensionistas entre os di-

ferentes países), as pensións resultan ser menos "xenerosas", mostrando unha maior diferenza entre as dos salarios altos e os baixos.

Datos de Eurostat revelan que, descontando a desvalorización salarial realizada durante a crise, as taxas de substitución agregadas (posiblemente máis significativas que as individuais neste tipo de comparacións) das pensións españolas atópanse no grupo das máis baixas da UE.

Por outra banda, tomando en consideración todas as prestacións sociais asociadas coa vellez (non asistenciais), non só as pensións, as rendas na terceira idade son extremadamente baixas: o 63% da media da 15 UE, comparando debidamente en paridades de poder de compra. Unha situación moi deficiente do sistema de protección social español, que choca frontalmente con esa imaxe distorsionada e parcial de xenerosidade nas pensións.

En canto ao proceso de envellecemento da poboación española, os datos ofrecidos non se corresponden con outras proxeccións estatísticas. Basean os datos sobre supostos da evolución da poboación cuxa probabilidade de cumprirse é altamente discutible, xa que se descoñece a evolución de variables decisivas para determinar a poboación total, a poboación en idade de traballar e a poboación ocupada, variables que dependerán de decisións políticas adoptadas ao longo do tempo.

Finalmente, a previsión de gasto en pensións en España que realiza OCDE para 2050 recolle as medidas de recorte do gasto en pensións, como resultado dos mecanismos introducidos pola reforma de 2013 (Índice de Revalorización e Factor de Sustentabilidade), que rebaxarán sistematicamente as contías nominais e reais das pensións, o cal entra en contradición novamente coa imaxe distorsionada achegada do mantemento no futuro da xenerosidade do sistema de pensións español.

En consecuencia, UGT considera que, para dispoñer dunha imaxe realista e rigorosa do sistema de pensións español, no contexto europeo e da OCDE, é preciso acudir ao conxunto do informe ("Pensións at a glance", 2017) e en todo caso analizar con atención e rigor o conxunto dos datos dispoñibles.

Pensións mínimas de 1.000 euros

Mari Carmen Barrera lembrou que UGT xa presentou ao Goberno e aos grupos políticos unha "iniciativa de emer-

xencia" para a subida das pensións mínimas. "Igal que se necesitan subir os salarios para que os cidadáns teñan unha calidade de vida digna, tamén hai que subir as pensións".

Neste sentido, afirmou que, "no noso país, a pensión máis habitual é de 645 euros e case o 50% dos pensionistas están no limiar da pobreza. Hai que subir as pensións a un mínimo de 1.000 euros para non consolidar a figura do pensionista pobre".

A solución pasa por protexer aos desempregados e reforzar a protección por desemprego

En resposta a preguntas dos xornalistas, a secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT afirmou sobre a proposta da ministra de Emprego e Seguridade Social, de que os traballadores que queiran poidan cobrar a súa pensión de acordo coa cotización de toda a vida laboral, que o sindicato valora esta medida, a condición de que sexa voluntaria e dirixíase aos parados de longa duración con máis de 50 anos. Ademais, lembra que UGT xa denunciara en múltiples ocasións a situación na que se atopa este colectivo, que ve como cae o cálculo das súas pensións ata converterse, mesmo, en asistenciais.

Dito isto, considera que "non son a solución". "A solución é que non se siga substituíndo emprego de calidade por emprego precario, que é o que está a pasar cos traballadores maiores de 55 anos, e que retire a súa reforma das pensións de 2013, que está a posibilitar que estes traballadores teñan uns recortes tremendos nas súas pensións". Un colectivo que ten unha taxa de inactividade que crece no 70% no último ano.

A solución é que "se reforce a protección por desemprego e protéxase a estes traballadores, que xa estaban protexidos antes das reformas deste Goberno; e que se lles compense polos danos que están a producir as súas políticas e que van repercutir na súa pensión", resaltou.

Lembra, así mesmo, que UGT expuxo ao Goberno un plan para os 803.000 desempregados maiores de 55 anos (que agora, en moitos casos, se ven obrigados a xubilarse con recortes do 40% da súa pensión) e que a solución non pasa por seguir cargando custos á Seguridade Social, senón por protexer aos desempregados que están ás portas da súa xubilación e que se atopan sen ingresos nin cotizacións despois de longas carreiras laborais, de maneira que se xere "un corredor" cara á xubilación para este colectivo.

UGT ESIXE A CREACIÓN INMEDIATA DO FONDO DE COMPENSACIÓN PARA AS VÍTIMAS DE AMIANTO

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores esixe que se tramite de maneira inmediata a creación do Fondo de compensación para as vítimas de amianto, que aínda non se puxo en marcha a pesar de que se aprobou no Congreso dos Deputados o pasado mes de outubro.

No noso país, onde o amianto prohibiuse fai xa máis dunha década, segue estando presente na vida de moitos traballadores/as, como aqueles que se ocupan das tarefas de reparación, retirada de materiais contaminados, transporte a vertedoiros, tratamento de residuos, mantemento de canalizacións de auga, rehabilitación e mantemento de edificios (albaneis, fontaneiros, electricistas) e tamén aqueles que ocupen edificios construídos con amianto ou nos que existan instalacións con amianto e que quizá o descoñecen.

Segundo a Organización Internacional do Traballo, anualmente falecen no mundo máis de 100.000 persoas pola súa exposición ao amianto. Segundo a Organización Mundial da Saúde, só na UE rexístranse entre 20.000 e 30.000 novos casos de enfermidades relacionadas co amianto anualmente e máis de 300.000 persoas morrerán de mesotelioma pleural ata 2030.

En España, 5.830 persoas faleceron por mesotelioma do ano 2000 ao 2016, segundo os datos do rexistro de mortalidade do Instituto Nacional de Estatística (INE),

4.376 eran homes e 1.454 mulleres. No ano 2016, 4.085 empresas estaban inscritas no Rexistro de Empresas con Risco de Amianto (RERA), segundo o informe do Grupo de Amianto da CNSST "Plans de Traballo nas diferentes Comunidades Autónomas. De 2009 a 2015". Con estas cifras na man, UGT denuncia que unicamente se declararon 34 enfermidades profesionais provocadas por amianto das 21.188 rexistradas durante 2017, o que deixa entrever a clara infradeclaración das mesmas.

Para o sindicato, este Fondo de compensación axudaría a que as vítimas do amianto e as súas familias non teñan que loitar nos xulgados para reclamar os seus dereitos, co custo económico importante que isto supón e, por suposto, o alto custo persoal. Trátase, por tanto, de reparar esta inxustiza social e crear un fondo de com-

pensación como o que xa existe noutros países como Francia, Holanda ou Bélxica.

Por iso UGT esixe ao Goberno e aos grupos parlamentarios do noso país que axilicen os trámites e avancen na creación deste fondo, que non quede no esquecemento, xa que os traballadores e traballadoras afectados polo amianto, así como as súas familias, necesitan urxentemente que se faga xustiza e lles sexan reparados os graves danos sufridos.

Ademais, UGT manifesta a necesidade de poñer en marcha un Plan de Acción Estatal para erradicar todas as fontes de amianto existentes, para así cumprir co obxectivo de erradicación do amianto instalado en chan europeo para o ano 2032, establecido no ditame de data 20-02-2015 CCEMI/130 do Comité Económico e Social Europeo (CESAMENTO).

O GOBERNO RETARDA A NEGOCIACIÓN COLECTIVA NA EMPRESA PÚBLICA PARADORES

Redacción.- Representantes do sector de Hostalería-Turismo de FeSMC-UGT reuníronse co responsable de Emprego e Relacións Laborais do PSOE, Toni Ferrer, para falar do bloqueo na negociación colectiva en empresas públicas, como Paradores.

UGT trasladou a situación de bloqueo na negociación colectiva do convenio de Paradores de Turismo, debido á inxerencia da Comisión de Seguimento da Negociación Colectiva das Empresas Públicas (CSNCEP) que obstaculiza os acordos que alcanzan os sindicatos e as direccións das empresas públicas, como é o caso da citada empresa do sector turístico.

Ambas as partes coincidiron en que se trata dunha situación inédita, onde ten lugar unha inxerencia intolerable no dereito

á negociación colectiva e a autonomía das partes.

Obviamente, estas son as consecuencias dunha política de relacións laborais impulsada polo actual Goberno quen, a pesar de presumir do seu marcado carácter liberal, non ten problemas en intervir no desenvolvemento da negociación colectiva, conculcando principios fundamentais da mesma.

Respecto de Paradores de Turismo, o Executivo esquece que se trata dunha empresa en situación de beneficios e sométtela a unha política restritiva en materia salarial que afecta de maneira especialmente negativa aos traballadores e traballadoras, ademais de poñer trabas á contratación e incremento de persoal, o que está a ocasionar un sobre esforzo sobre un colectivo

de traballadores e traballadoras xa veterano e que sufriu un ERE de extinción de 350 traballadores no ano 2013.

Ambas as organizacións asumiron o compromiso cos traballadores e traballadoras de Paradores de Turismo para esixir ao Goberno que deixe de obstaculizar a negociación entre a dirección da empresa e os interlocutores sociais.